

CELEBRAR I PREGAR EN TEMPS D'EPIDÈMIA

Esquema realitzat a partir del subsidi de la Comissió Nacional de Litúrgia
(de la Conferència Episcopal Italiana)

QUART DIUMENGE DE QUARESMA

Celebrar el Dia del Senyor en família

La difícil situació que estem vivint no ens permet participar en la Celebració eucarística del quart Diumenge de Quaresma.

Per això, proposem un esquema per a un moment de celebració per viure en família en comunió amb tota l'Església.

És bo escollir un lloc adequat a la casa per celebrar i pregar junts amb dignitat i recolliment. Quan sigui possible, es pot crear un petit «lloc de pregària» (cf. *Catecisme de l'Església Catòlica*, 2691) o fins i tot només un racó de la casa on posar la Bíblia oberta, la imatge del crucifix, una icona de la Mare de Déu, un ciri, per encendre'l en el moment oportú.

Aquest quart diumenge de Quaresma es anomena «Laetare», paraula llatina que significa «Alegra't», perquè així és com comença el cant d'entrada que la litúrgia recomana per a la missa. Si es considera apropiat, es pot col·locar unes flors al costat de la Bíblia o el ciri.

Cada família pot adaptar aquest esquema segons les seves possibilitats.

L'oració pot ser guiada per la mare (M) o el pare (M). Quan tots estan units en un lloc adequat de la casa, qui guia la pregària diu:

(M) En el nom del Pare i del Fill i de l'Esperit Sant.

(T) **Amén.**

(M) Déu Pare, que és beneït per sempre,
us concedeixi estar en comunió els uns amb els altres,
amb la força de l'Esperit, en Crist Jesús el nostre germà.

(T) **Que Déu sigui beneït per sempre.**

(M) La Quaresma que som cridats a viure aquest any és anòmala. No podem trobar-nos per a la celebració de l'Eucaristia o per a altres moments de pregària. Els nostres carrers i les nostres places estan deserts. Però no podem estar tristos. La invitació per a tots és alegrar-nos perquè davant nostre resplendeix la Pasqua, que és anunci de la resurrecció i de la vida i promesa d'esperança per a cada home i cada dona. També avui escoltem la paraula de Jesús, llum del món, per seguir-lo cada dia i perquè il·lumini el nostre camí.

(M) Preguem junts amb el **Salm 27 (26)**

(C1) El Senyor m'il·lumina i em salva,
¿qui em pot fer por?
El Senyor és el mur que protegeix la meua vida,
¿qui em pot esfereir?

(C2) Quan m'envesteixen homes malvats
per devorar les meves carns,
són ells, els enemics, els meus rivals,
els qui ensopeguen i cauen.

(C1) Ni que acampés contra mi tot un exèrcit,
el meu cor no temeria;
per més que em declaraessin la guerra,
jo em sentiria confiat.

(C2) Una cosa he demanat al Senyor,
i la desitjo amb tota l'ànima:
poder viure a la casa del Senyor
tots els dies de la vida,
per fruir-hi de l'estima del Senyor
i vetllar pel seu temple.

(C1) Ell m'amaga al seu costat,
en dies de desgràcia;
m'encobreix dintre el recer de casa seva
m'encamina a la roca inaccessible

(C2) Escolteu el meu clam, Senyor,
compadiu-vos de mi, responeu-me.
De part vostra el cor em diu:
«Busqueu la meva presència.»

(C1) Arribar davant vostre és el que vull;
Senyor, no us amagueu.
No em deixeu abandonat,
Déu meu, Salvador meu.

(C2) Penseu que tinc enemics,
no em deixeu a mercè d'ells.
N'estic cert, fruitaré en la vida eterna
de la bondat que em té el Senyor.

(M) Oh Déu, Pare de la llum,
vos veieu les profunditats del nostre cor:
no permeteu que ens domini el poder de les tenebres,
obriu els nostres ulls amb la gràcia del vostre Esperit,
perquè vegem aquell que heu enviat a il·luminar el món,
i creguem només en ell, Jesucrist, el vostre Fill, nostre Senyor.
Ell que viu i regna pels segles dels segles.

(T) **Amén.**

De l'Evangelí segons Sant Joan (Jn 9,1.6-9.13-17.34-38)

En aquell temps, Jesús veí tot passant un cec de naixement; escopí a terra, va fer amb la saliva una mica de fang, l'estengué sobre els ulls del cec i li digué: «Ves a rentar-te a la piscina de Siloè». Aquest nom significa «enviat». Ell hi anà, s'hi rentà i tornà veient-hi. La gent del veïnat i els qui l'havien vist sempre captant deien: «No és aquell home que vèiem assegut captant?». Uns responien: «Sí, que és ell». Altres deien: «No és pas ell; és un que s'hi assembla». Ell digué: «Sí, que el soc».

Dugueren als fariseus l'home que abans era cec. El dia que Jesús havia fet el fang i li havia obert els ulls era dissabte, dia de repòs. També els fariseus li preguntaren com havia arribat a veure-hi. Ell els digué: «M'ha estès fang sobre els ulls, m'he rentat, i ara hi veig». Alguns dels fariseus deien: «Aquest home que no guarda el repòs del dissabte no pot ser de Déu». Però altres responien: «Com és possible que un pecador faci tals miracles?». I es dividiren entre ells. S'adreçaren al cec altra vegada i li digueren: «Ja que és a tu, que ell t'ha obert els ulls, tu, què en dius, d'ell?». Ell contestà: «Que és un profeta».

Li respongueren: «Tot tu vas néixer en pecat i ens vols donar lliçons?». I el van excloure de la sinagoga. Jesús va sentir dir que l'havien exclòs de la sinagoga i, quan el trobà, li digué: «Creus en el Fill de l'home?». Ell respongué «I, qui és, Senyor, perquè hi pugui creure?». Jesús li diu: «Ja l'has vist: és el mateix que parla amb tu». Li diu ell: «Hi crec, Senyor». I l'adorà.

Paraula del Senyor.

(T) Glòria a vós, oh Crist.

Podem meditar el passatge evangèlic d'aquest diumenge amb el comentari que trobem a l'annex.

A VÓS ELEVEM LA NOSTRA PREGÀRIA

(M) Com a fills de la llum, aclamem Crist, llum del món, i demanem que il·lumini els ulls del nostre cor perquè els nostres passos avancin a la llum de la seva paraula.

(L) Quan no veiem el vostre disseny d'amor en les proves de la vida.

(T) Obriu els nostres ulls, Senyor!

(L) Quan no us reconeixem com a llum del nostre camí.

(T) Obriu els nostres ulls, Senyor!

(L) Quan preferim avançar en les tenebres i allunyar-nos de tu.

(T) Obriu els nostres ulls, Senyor!

(L) Quan no us veiem, perquè estem massa ocupats mirant-nos a nosaltres mateixos.

(T) Obriu els nostres ulls, Senyor!

(L) Quan no us reconeixem en el pobre i en el necessitat.

(T) Obriu els nostres ulls, Senyor!

(L) Vós, llum que il·lumina la gent:

(T) Obriu els nostres ulls, Senyor!

(L) Vós, Anyell de Déu, llum de la ciutat eterna:

(T) Obriu els nostres ulls, Senyor!

(L) Vós, estrella del matí que no coneix la posta:

(T) Obriu els nostres ulls, Senyor!

(M) Conscients del patiment de molts en aquestes hores, preguem encara:

(T) Déu omnipotent i etern,
ajuda en la fatiga, suport en la debilitat:
de vós totes les criatures reben força, existència i vida.
Venim per invocar la vostra misericòrdia
perquè avui encara coneixem la fragilitat de la condició humana
vivint l'experiència d'una nova epidèmia viral.
Us confiem els malalts i les seves famílies:
doneu la guarició als seus cossos, a les seves ments i als seus esperits.
Ajudeu tots els membres de la societat a dur a terme la seva tasca
i a enfortir l'esperit de solidaritat entre ells.
Sosteniu i conforteu el personal mèdic i sanitari,
i tots els cuidadors, en el compliment del seu servei.
Vós que sou la font de tot bé,
beneïu abundantament la família humana,
allunyeu de nosaltres tot mal i doneu una fe ferma a tots els cristians.
Allibereu-nos de l'epidèmia que ens està colpint
perquè puguem tornar serenament a les nostres ocupacions habituals
i lloar-vos i donar-vos gràcies amb el cor renovat.
Us confiem i us adrecem la nostra súplica
perquè vós, oh Pare, sou l'autor de la vida,
i amb el vostre Fill, nostre Senyor Jesucrist,
en la unitat de l'Esperit Sant,
vivi i regneu pels segles dels segles. Amén.
Maria, salut dels malalts, pregueu per nosaltres!

(M) La situació de sofriment i d'aprensíó que vivim és una oportunitat perquè es manifestin les obres de Déu. També nosaltres hem de complir les obres del Pare perquè el Senyor Jesús, llum veritable, habiti en nosaltres i sostingui el nostre compromís. Ell també recolza la nostra humil oració:

(T) Pare nostre...

(M) Oh Déu, llum veritable de la nostra consciència,
només gràcies a vós sabem el que és bo;
el vostre Esperit ens salva de la foscor del mal
en què ningú no pot actuar,
perquè caminem com a fills de la llum
seguint els passos de Crist.
Ell que viu i regna pels segles dels segles.

(T) Amén.

INVOQUEM LA BENEDICCIÓ DEL PARE

(M) Concediu la vostra benedicció a la nostra família, oh Pare,
i concediu-nos de ser feliços en l'esperança,
forts en la tribulació,
perseverants en l'oració,
atents a les necessitats dels nostres germans,
i diligents en el camí de conversió
que estem recorrent en aquesta Quaresma.

Cadascú fa damunt seu el senyal de la creu, mentrestant el pare (o la mare) continua dient.

(M) En el nom del Pare i del Fill i de l'Esperit Sant.

(T) Amén.

Es pot concloure amb l'antífona mariana «Sota el vostre mantell».

**(T) Sota el vostre mantell ens emparem,
santa Mare de Déu;
escolteu les nostres pregàries
en tota necessitat
i aparteu-nos sempre dels perills.
Verge, gloriosa i beneïda!**

ANNEX

Per meditar

Jesús és la veritable llum del món que torna la vista a l'home i és l'Enviat del Pare (aquest és el significat del nom de la piscina de Siloè) perquè cada home i cada dona pugui arribar a la salvació.

El passatge de l'Evangeli que tradicionalment la litúrgia proposa per al 4t Diumenge de Quaresma de l'any litúrgic A, a través dels diàlegs concisos que el componen, és un autèntic mestre per aprendre a conèixer Crist. Un home, cec de naixement, és el model de la fe que gradualment avança i madura, una fe que necessita créixer, caminar i arribar —també a través del dubte i la incertesa— a reconèixer en Jesús el Fill de l'home: «Hi crec, Senyor!».

Al llarg del passatge, s'entreveu el prejudici dels jueus sobre l'origen de la ceguesa: si el cec ho és, és perquè ha pecat. Jesús s'oposa dràsticament a aquesta concepció, com es comprèn llegint el passatge sencer (Joan 9,1-41), afirmant que la situació de penúria del cec és «lloc sagrat» per tal que es manifesti l'obra de misericòrdia del Pare. De fet, retornant la vista al cec, Jesús li retorna la seva dignitat més autèntica.

No només li permet veure el que abans no veia, sinó que li obre un nou horitzó. El cec de naixement de sempre és un marginat, algú destinat a ser perpètuament «tret fora», exclòs i descartat. Jesús el transforma en un home veritable donant-li la bellesa que tot home porta en ell mateix en tant que imatge de Déu i un deixeble cridat a seguir-lo.

Tot batejat ha de fer-se la pregunta del cec curat: «Qui ets, Senyor, perquè pugui creure en tu?» La intensa controvèrsia dels jueus és una oportunitat perquè el cec guarit vagi a fons en el seu camí de creient per tal de seguir vivint de Crist.

La pàgina difícil i dolorosa que estem vivint a causa del virus ens fa a tots una mica cecs i captaires, incapaços de mirar amb claredat el present i el futur, cercadors d'esperança i de seguretat.

Crist, que ha seguit fins al final el camí de la creu, també ens demana que assumim l'amargor de la derrota per tal de reeixir amb ell a la llum de la Pasqua. Cada foscor interior, feta de preguntes, d'angoixa, de fe que trontolla, és una forma de mort. Tornar a partir de Crist significa una mica tornar a veure i renéixer per a una vida completament renovada i motivada de nou gràcies a la trobada amb ell.

L'epidèmia que tenalla el nostre país i gran part del món no és un càstig de Déu pels nostres pecats, sinó que pot arribar a ser un moment de gràcia en què experimentar una vegada més el rostre lluminós de Déu, aquell que ens guareix (cf. Èxode 15,26) i que ens fa passar de la vall fosca del dolor i de la preocupació a les pastures de la vida plena (cf. Salm 22,4.2), i l'oportunitat d'avivar la unitat i la fraternitat entre nosaltres.

La foscor d'aquestes hores pot ser una premissa preciosa per veure la llum de Crist que dona vida i color al nostre futur.

